

derne af de 32 Edr. Hartkorn, som hidtil uden Valg havde havt Ret til at indtage Sæde i Sogneforstanderskaberne, og at dermed disses nedarbejdede Rettigheder vare bortkastede, og at man saaledes udelukker disse Kræfter, da forekommer det mig, at man ikke godt kan bestynde os for at have været eenfaldige i denne Retning. Udvalget er idetmindste ikke gaaet ud fra, at man bortskærer for disse Besiddere af 32 Edr. Hartkorn Afgang til at kunne indtræde i Sogneforstanderskaberne. Nei, paa ingen mulig Maade. Men man har ikke troet, at de uden Valg burde indtage en Plads, da man troede, at det mange Gange vilde hælde, at de ikke kunde virke gavnligt, naar der ikke til deres Indtrædelse i Sogneforstanderskaberne var knyttet det, som burde være knyttet til ethvert Medlems Indtrædelse i Sogneforstanderskabet, nemlig, at han var valgt paa Grund af sine Medborgeres Agtelse og Tillid. Det har Udvalget udtalt, og vi have udtalt det med al den Styrke, som denne Sag fortjener. Det vil ogsaa vise sig, dersom denne Lov er saa heldig at faae dette Thing's Samtykke, ligesom det andets, og dernæst at vinde Sanction, at da i alle de Communer, hvor der er saadanne større Lodseiere, der have en sand Interesse for Communens Anliggender, der vil deres Valg, idetmindste holder jeg mig aldeles overbeviist derom, heller ikke udeblive. Naar det ærede Medlem har meent, at man meget uheldigt har udtrykt sig i Udvalgets Betænkning, som om det endog saa kunde være Fleres Duffe at fritages for Valg, og har, som det forekommer mig, meent, at man skulde see hen til den Stemning, der ved Lovforslaget fremkaldtes, da troer jeg ikke, at den Stemning, der vil fremkaldes for Fremtiden her i Landet, naar man siger, at disse 32 Edr. Hartkorn's Besiddere ikke skulle uden Valg have Sæde i Sogneforstanderskaberne, vil have nogen særlig Fare. Jeg troer ikke, at der bliver lagt nogen Bægt derpaa. Skulde der hos Enkelte vise sig nogen særlig Misforståelse dermed, saa maa jeg fra mit Standpunct beklage det; men jeg troer ikke, at det vilde være af nogen saadan Betydning, at man derpaa skulde henvende nogen synderlig Opmærksomhed. Og, skulde det virkelig vise sig med saadanne en-

kelte Individder, saa vilde jeg gjerne anvende de Ord, som en norsk Storthingsmand sagde i Storthinget, da han omtalte, hvilket Echo der vilde gjenlyde fra Norges Klipper, hvis et saadant Tilfælde skulde indtræde. Det ærede Medlem har endvidere fundet det meget urigtigt, naar jeg har talt om, at dette Princip ikke burde beholdes, fordi det vilde stride mod Aanden i den bestaaende Lovgivning. Han meente, at det ikke forholdt sig saaledes, hvorimod man ved denne Lov just vilde indføre en ny Aand i Lovgivningen. Mod dette maa jeg paa det Bestemteste protestere. Jeg holder mig overbevist om, at Enhver, der noie har overveiet vore Lovgivningsarbejder ligesaa Børnepligtlovens og fornemmelig Grundlovens Udførelse her i Landet, vil see, at den hele Aand, der gaaer igennem disse Love, dreier sig overalt om, at den Foret, der hidtil har været knyttet til disse Giendomme, for Fremtiden skal bortfalde. Jeg troer ikke at burde trætte det ærede Thing med at gjennemgaae hele Mængden af disse forskellige Lovbestemmelser, men de ligge os meget nær; jeg skal kun tillade mig yderligere at henlede Opmærksomheden paa Loven af 10de Marts 1852, som ligefrem borttager den Ret, der hidtil havde været bestemt for Lehnbesidderne til at indtræde i Amtsraadene, fordi, som det siger med rene og klare Ord, det synes at stride mod Grundlovens Aand. Paa denne Maade blev Loven idetmindste forelagt af den Mand, der beklædte Indenrigsministerens Plads dengang, at det i Motiverne til Lovudkastet hed, at denne Ret maatte bortfalde, fordi den ikke stod i Harmonie hverken med Grundloven eller med Hartkornsegaliseringsloven. Efter disse Bemærkninger skal jeg, naar det ærede Medlem endnu til Slutningen har meent, at alle hans Grunde stode urokkede, overlade Afgjørelsen heraf til det ærede Thing. Det vil snart vise sig ved den Afstemning, der vil finde Sted, hvorvidt de Grunde, som det ærede Medlem har anført, staae aldeles urokkede, eller om der dog ikke er fremkommet nogle Modgrunde, som kunne have større Bægt hos Tingets Medlemmer. Men, naar det ærede Medlem endvidere har troet at kunne tage til Indtægt og lægge som